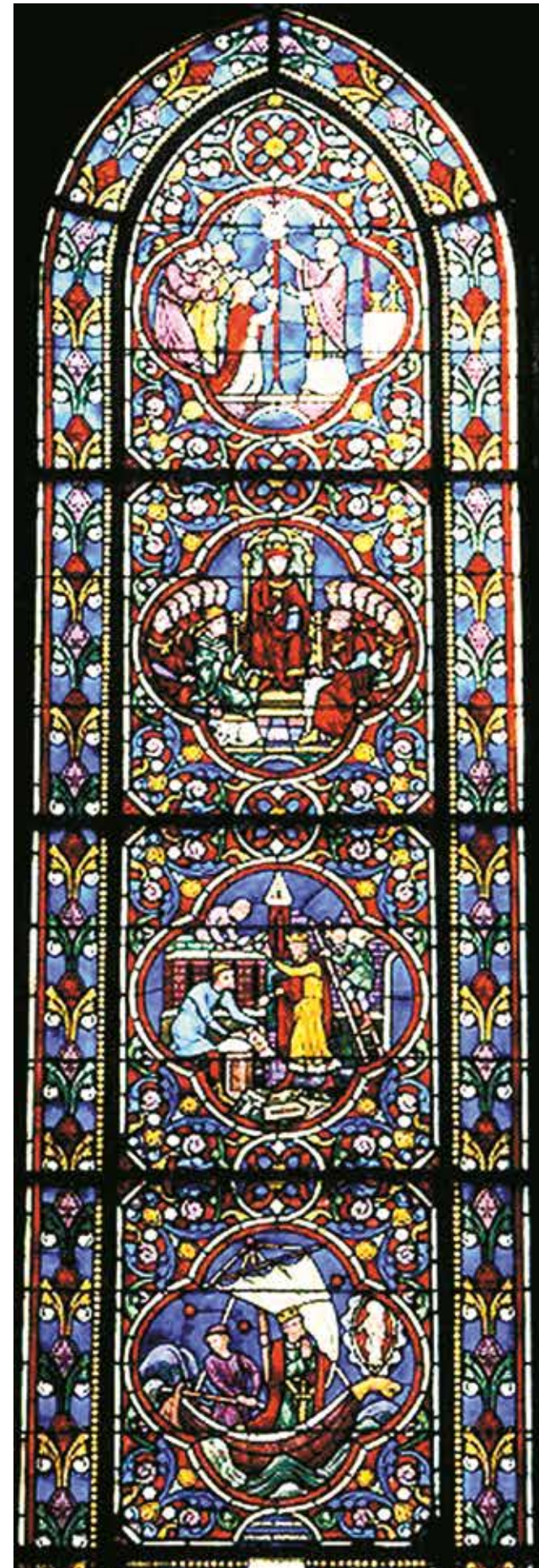

Relikwiarz zawierający Świętą Hostię, dar księżnej Izabelii z 1454 roku

Bazylika Świętego Michała, Dijon

Witraż w Świętej Kaplicy w Katedrze w Dijon. Pierwszy obraz przedstawia scenę ukazywania Cudownej Hostii przez kapłana. Hostia była przechowywana aż do Rewolucji Francuskiej

W 1430 roku w Monako, pewna kobieta zakupiła od handlarza starociami Monstrancję, która najprawdopodobniej była kradziona, jako że nadal znajdowała się w niej duża Hostia, służąca do adoracji. Kobieta była ignorantką w sprawie rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii i zdecydowała się usunąć resztki Hostii z monstrancji, używając w tym celu noża. Niespodziewanie, z Hostii zaczęła wyciekać Krew, która natychmiast zastygała, pozostawiając odbicie Pana, siedzącego na półkolistym tronie w otoczeniu kilku przedmiotów związanych z Pasją. Przestraszona kobieta udała się do miejscowego kanonika o imieniu Anelon, który zatrzymał Hostię u siebie. Wkrótce informacje o Cudzie dotarły do Papieża, który

zdecydował się przekazać cudowną Hostię księciu Burgundii, Filipowi, który następnie podarował ją miastu Dijon. Wiemy z całą pewnością, że w roku 1794, cudowna Hostia znajdowała się nadal w Bazylice Świętego Michała Archanioła, lecz w dniu 9 lutego 1794 roku, władze miasta Dijon przejęły ten kościół i zdecydowały się zamienić go w świątynię «la Raison», tj. „bogini Rozumu”. Cudowną Hostię spalono. Zachowały się liczne dokumenty i dzieła sztuki ilustrujące Cud, w tym na przykład jeden z witraży katedry w Dijon, na którym przedstawiona jest najważniejsza scena Cudu.

Dijon, Hostia przekazana w 1433 roku przez Papieża Eugeniusza IV księciu Burgundii, Filipowi

Zabytkowa reprodukcja Świętej Hostii z Cudu w Dijon